

STERAVOND

22 december 1972

Goedenavond, vrienden.

INLEIDING

Het is dan weer Steravond, een avond waarop wij ook in de stof trachten samen te komen. Een avond ook, waarop wij tot heden toe een soort standaardprogramma hadden. Wij zullen daar echter heden enigszins van afwijken. In de eerste plaats krijgt u van mij zo dadelijk een soort rechtvaardiging, over hetgeen wij op dezen avond gaan doen. Daarna krijgt u een spreker die u verder inleidt, daarna komt de celebrant. In het geheel dus drie sprekers. Wij nemen aan, dat uzelf zult bijdragen tot het wekken van de juiste sfeer en spanning. U hebt dit trouwens reeds deels gedaan. Ook een groot aantal van onze vrienden is hier aanwezig. Wij hopen daarnaast, dat u kunt staan achter hetgeen wij u nu zullen zeggen.

Het is op aarde op het ogenblik woelig, er is een enorme verandering aan de gang. Deze openbaart zich in de voor u meest kenbare vormen als terreur angst, wanhopige pogingen om het oude in stand te houden, het optreden van pressiegroepen anderzijds. Het is kortom een verwarrend geheel, waarin je eigenlijk op de mensen niet meer kunt bouwen. In deze tijd zijn er wijsgeren die zeggen: de dieren sterven uit door invloeden, die zij niet kunnen beheersen, maar de mens roeit zichzelf uit. Ik meen niet dat dit een juiste uitspraak is, maar zij is tekenend voor de tijd.

Wanneer wij vanuit de geest, zien wat er gebeurt, zo komen wij tot de conclusie dat juist nu en juist in deze tijd voor zeer vele mensen, ja voor het wel van de gehele wereld, het noodzakelijk is dat een zekere rust, een zekere aanvaarding naar allen wordt uitgestraald. Wij willen zeker vrede brengen. Maar wij willen meer dan dat. Daarom heeft de Orde, in afwijking van hetgeen in andere jaren gebeurde, getracht praktisch gelijk - in de groepen, waarin zij werkzaam is - een 20-tal soortgelijke bijeenkomsten te organiseren. Daarnaast zal door de Witte Broederschap eveneens in de komende dagen op een groot aantal bijeenkomsten, getracht worden bepaalde krachten uit te stralen. Wat voor krachten? Natuurlijk in de eerste plaats een zekere vorm van levensenergie, zodat wij ook de aanwezigen kunnen helpen zich beter en meer harmonisch op te stellen in de tijden, die komen.

In de tweede plaats zal een sterke astrale kracht worden geproduceerd - iets wat in andere jaren niet zo sterk of geheel niet geschiedde - om hierdoor bepaalde beelden op te bouwen en de wereld in te zenden. Deze astrale beelden houden, indien alles slaagt, werkende krachten in, die in de wereld, en vanuit de geest, nog verder versterkt zullen worden. Het doel hiervan is eenieder die bewust en zelfzuchtig een ander lijden toevoegt, leed veroorzaakt, ditzelfde te doen ervaren. Het is zeer zeker niet onze bedoeling zo een reeks strafmaatregelen mogelijk te maken, of iets vergelijkbaars tot stand te brengen. Wij zijn er echter van overtuigd dat in deze tijd vele mensen niet meer begrijpen wat zij doen. Juist daarom is het volgens ons noodzakelijk dat deze velen zelf geconfronteerd worden met datgene, wat zij zijn en doen. Zij, die martelen zullen zelf de pijnen van de gemartelden moeten ervaren. Mogelijk is, zelfs wanneer dit in het begin van de actie hoofdzakelijk is, dat dit in de vorm van nachtmerries zal gebeuren. Zij, die anderen geestelijk tot slaven maken, zullen ook zelf door waanideeën gevangen moeten worden. Zij, die roekeloos met het leven en het geluk van anderen omspringen, zullen moeten ervaren hoe anderen nu ook hun leven en geluk gaan manipuleren.

Het is bitter dat iets dergelijks noodzakelijk is. Maar de astrale kracht, die hiertoe wordt opgebouwd, zal onmiddellijk ook helpend in kunnen grijpen, wanneer een mens zijn fout eenmaal beseft. Het is niet de bedoeling dat iemand die lijden veroorzaakt, de consequenties daarvan door ons ingrijpen voortdurend en blijvend zal moeten ervaren. Wel is het uitdrukkelijk de bedoeling dat zo iemand, tot het ogenblik dat hij beseft wat hij werkelijk voor anderen is en

anderen aandoet, zelf de door hem gewekte oorzaken en gevolgen zal ondergaan. Afwijkingen dus van datgene wat wij op vroegere bijeenkomsten hebben gedaan. Wat overigens niet een initiatief is dat van onze Orde zelf is uitgegaan. Ik wil dit hier nadrukkelijk stipuleren. Het is een initiatief van hogere krachten, waaraan ook wij deel willen hebben, omdat wij er van overtuigd zijn, dat verdraagzaamheid alleen daar werkelijk kan bestaan, waar men ook open oor en oog heeft voor de problemen en het lijden van anderen, dus niet alleen aan eigen belangen denkt.

Naast dit alles zal een vorm van mentaal-geestelijke aard worden uitgezonden, welke ten doel heeft de mensen te stimuleren in de richting van hetgeen wij mogelijk wel wat pretentieus 'het goede' noemen. 'Goed' immers is een begrip, dat wij alleen vanuit onszelf kunnen hanteren. Het goede betekent volgens ons: begrip hebben als mens voor je medemensen, niet hen bindende aan je eigen ideeën, niet bij wijze van spreken alleen welvaart brengen mits zij een bepaald principe aanvaarden, maar gewoon mensen helpen, omdat zij mensen zijn en hen verder de vrijheid latende om zichzelf te zijn.

Daarnaast komt nog een kracht van hogere frequentie in het spel, die echter voornamelijk zal worden uitgestraald door onze geestelijke broeders, die - zoals ik mag constateren - nu elk ogenblik in ruimere mate hier tegenwoordig zijn. Het doel hiervan is de mensen enige z.g. morele kracht te geven, de kracht om te dragen wat zij zijn en wat zij ervaren. Wij zullen op dit niveau ook trachten hen de kracht te geven om de levenskracht, zover die kan worden uitgestraald - het bereik hiervan is gemiddeld kleiner dan van de andere krachten - om te zetten tot een genezing van zowel de geestelijke als de meer fysieke kwalen, waaronder zij eventueel lijden.

Het geheel is een project, dat - om het voorzichtig te zeggen - nogal ambitieus is. Zover mij bekend heeft sinds 1963 de geest geen ingrijpen in deze orde van grootte op aarde geprobeerd. Het is een project dat enorme veel betekenis kan hebben voor de bewustwording van de mens, een project dat ook, zij het indirect, te maken heeft met het hervinden van de waarheid door de mensen. Wanneer u, zoals u hier bent, een innerlijke waarheid kent, zo hoeft u niet in ons te geloven, of in iemand anders. Dan zal die waarheid voor u datgene zijn, waaruit u leeft, waardoor u iets bereiken kunt en uzelf waar kunt maken.

De waarheid die men u vaak voorlegt, is altijd ergens wel waar, maar in het grote geheel aan de andere kant zo onvolledig, dat zij toch bijna weer een leugen wordt. Overal worden pretenties gebruikt om aan een bepaalde vorm van geloof, van geestelijk leven en streven, een bijzondere betekenis te geven. Profeten treden overal op, het einde van de wereld is weer eens nabij, kortom: overal wordt de illusie geschoven tussen de mens en zijn eigen waarheid. Namelijk, de waarheid van een wereld die nog lang verder zal kunnen bestaan, de waarheid omtrent een mensheid, die zichzelf zeer zeker op kan werken tot een reële vrede op aarde, een waarlijk mensenwaardig bestaan op aarde voor allen en bovenal tot een steeds meer tot inwijding voerende bewustwording in de stof.

Voor een Orde als de onze is iets dergelijks soms wel eens wat hard. Niet, dat voor ons verdraagzaam zijn alleen maar ondergaan betekent. Maar een direct ingrijpen, niet in het leven van enkelen, omdat dit vaak onvermijdelijk is, maar in het leven van velen, leek ons toen dit voor de eerste maal ter sprake kwam, een enorm grote verantwoordelijkheid met zich mee te brengen. Een verantwoordelijkheid die zelfs zo groot was, dat zij door ons moeilijk of niet te dragen zou zijn. Hogere krachten - ik mag eigenlijk wel zeggen zeer hoge krachten - hebben zich achter deze wijze van werken gesteld. Zij hebben ons duidelijk gemaakt dat zij, met hun volledige krachten en inzichten die de juiste weg moeten achten, en mede daarvoor de verantwoording willen dragen.

Daarom blijven wij niet langer achter en hebben wij deze steravond althans voor een deel in feite onttrokken aan het eigenlijke werk van onze Orde en hebben wij haar mede tot instrument willen maken van een groter plan. Het staat u volledig vrij om het niet eens te zijn met onze doelstelling, u af te sluiten en alle harmonie te weigeren. Alleen wanneer u overtuigd bent dat de mensheid in deze tijd - en dat betekent dus voor u ook in de zeer nabije toekomst - geconfronteerd moet worden met zichzelf; wanneer u met ons van mening bent dat juist op

persoonlijk terrein en niveau de mens moet veranderen, hopen wij dat u met ons, inleiders en celebranten, met ons allen, zoals wij vanuit de geest hierin wel zeer aanzienlijke getale aanwezig zijn, uw energie voor het gestelde doel zult willen geven.

Wij hebben, zoals gebruikelijk, de nodige afscherming tot stand gebracht. Degenen onder u die gevoelig zijn voor sfeer, zullen hebben geconstateerd dat reeds enige tijd voordat het medium in de zaal aanwezig was, een afscherming begon te ontstaan. Wanneer u nu verder peilt, zult u constateren dat er een vreemd soort rust heerst, bijna kil soms, maar stil en rustig. Wij hebben de afscherming zodanig opgezet, dat hierdoor elk verlies van krachten voor u onmogelijk wordt terwijl er tevens voor gezorgd is, dat geen enkele entiteit of heerser over energie, misbruik voor zich zal kunnen maken, van hetgeen op deze avond zal worden uitgestraald.

Dit is een moeilijke taak. Daar vele van u dit interessant plegen te vinden, zal ik hierover enkele dingen zeggen: Er zijn hier, van dezelfde sfeer, zelfde orde van kracht als ikzelf, ongeveer een 200 entiteiten die zich in het bijzonder met afscherming richten en daarbij zich mede richten op u en uw welzijn. Daarnaast is een aantal - waarschijnlijk kleiner, maar mij niet geheel bekend - Lichtende entiteiten bezig om een soort koepel op te richten, waardoor geen disharmonische waarden, boze entiteiten, of krachten van het duister kunnen dringen.

Naast dit alles is nog een grote kracht van zeer hoge aard aanwezig die - indien ik de vergelijking mag gebruiken - als een soort dirigent op gaat treden. Hij zal o.m. de geestelijke energieën die op alle punten in de wereld worden gewekt, op een zodanige wijze leiden, dat hun maximale effect samenvalt, ook wanneer in uw tijd verschillen van enkele uren tot zelfs soms enige weken zouden kunnen ontstaan tussen het ogenblik in uw wereld, waarop zij plaatsvinden. Dan de andere krachten die hier aanwezig zijn. Wij hebben op het ogenblik een reeks entiteiten aanwezig. Het is voor mij in mijn huidige positie moeilijk hun aantal te schatten, maar meen dat over minstens 6 à 7000 mag worden gesproken, terwijl zich hierbij nog steeds anderen voegen.

De opbouw is verder ongeveer als normaal, ofschoon ik met vreugde constateer dat meerdere persoonlijkheden die nog niet geheel en bewust in het Licht zijn, toch reeds bij dit gebeuren aanwezig hebben willen zijn. Erg prettig vinden wij het ook dat iemand van ons die eerst zeer korte tijd geleden de aarde verlaten heeft, reeds nu bij deze bijeenkomst aanwezig kan zijn te midden van enkele van onze ordeleden. Al deze entiteiten zijn op het ogenblik bezig sfeer op te bouwen. Sfeer is, zoals u weet, een soort geladenheid. Deze geladenheid wordt deels door een mens emotioneel geproduceerd, zij kan middels een bepaalde uitstraling ook door iemand in de geest geproduceerd worden.

Wanneer wij dit alles voldoende hebben opgebouwd, zal het mogelijk zijn enkele grote krachtskernen tot stand te doen komen. Ook dit is een afwijking van de gebruikelijke procedure. Een centrum van kracht zal zich voor ons rond het lichaam bevinden, waarvan ik thans gebruik maak. Ik neem aan dat ongeveer in het middel van de zaal, waar u zich bevindt, een tweede kern zal ontstaan, terwijl een derde boven ons zal staan. Zo wordt een zeer spitse driehoek van kracht gevormd waarbij de top waarschijnlijk op een hoogte zal komen van rond 60 meter. Waarom dit juist op deze wijze kan gebeuren, is mij niet geheel bekend. Het hangt samen met een werkwijze, die de Witte Broederschap ontwikkeld heeft en indien ik goed geluisterd heb, werken hier dan ook van hun zijde enkele specialisten in de Tibetaanse magie - de witte - mee. De gehele procedure zal waarschijnlijk vanaf het ogenblik van bezwering en aanroeping tot het ontladen van de kracht vijf tot tien minuten vergen. Precies zal ik het u nu niet kunnen zeggen, maar wij kunnen er zeker van zijn dat, wanneer het werken met de kracht eenmaal begint, het geheel een kort en fel gebeuren zal zijn.

Juist door de intense samenwerking met de Grote Broederschap was het voor ons ook wat moeilijker uit ons midden de juiste celebrant te vinden. Aan de ene kant is het een gebeuren dat, in deze vorm, in het bijzonder behoort bij onze Orde, zodat de belangrijkste taak toe dient te vallen aan iemand van onze Orde. Aan de andere kant was het noodzakelijk iemand te vinden die past in, en harmonisch is met de Broederschap en hetgeen zij doet, wat zij poogt te volbrengen, plus de wijze, waarop dit gebeurt.

Het eindresultaat was, dat wij voor deze maal niet één, maar twee celebranten hebben gekozen. De eerste kent u. Mogelijk zal hij zich nog eerst even in het bijzonder aan u voorstellen. U kent hem als "het pastoortje". De tweede is een zeer oude en Lichtende geest die zijn laatste incarnatie op aarde heeft gekend in de periode dat ook Jezus op aarde leefde. Deze twee personen werken samen, zijn harmonisch door de denkwereld, waaruit hun ontwikkeling heeft plaatsgevonden en zijn ook harmonisch door hun inzicht in werkelijke liefde en goddelijke liefde. Bovendien zijn zij, gezien de belangrijkheid van de een binnen de Orde en van de ander binnen de Witte Broederschap, wel bijzonder geschikt de krachten juist te richten en alles in de goede banen te leiden.

Een ongebruikelijk aspect van deze avond is verder de assistentie die tijdens de aanroepingen gegeven wordt. Normalerweise wordt, zoals u in het verleden hebt begrepen, gewerkt met de celebrant als enig brandpunt. Dit leek voor het ogenblik en de te volgen werkwijze niet voldoende, ook al omdat de energieën die wij hopen te hanteren, van een dermate grote intensiteit zullen zijn, dat één enkel menselijk lichaam dit niet zou kunnen verdragen. Daarom hebben wij degenen - die dit treft, zullen dit zeker weten - een aantal mensen als additionele brandpunten uitgezocht. U hoeft niet bang te zijn. Er zal geen schade voor u hierdoor ontstaan, er is geen gevaar bij. Voelt u de kracht op u aankomen en wijst u dit af, dan zullen wij trachten de kracht alsnog af te leiden naar een ander brandpunt. Tot nu toe hebben wij een drietal personen uitgezocht om in eerste instantie als secundair brandpunt te dienen. Indien zij dit aanvoelen en aanvaarden, zo wordt hen verzocht zich rustig te houden en zich alleen aan te sluiten bij de uitstralingen, zoals die door de celebranten tot uitdrukking zullen worden gebracht. Meer niet.

Bij elk van dezen punten in de stof is bovendien een aantal entiteiten van onze zijde ingedeeld, die het inzamelen en bundelen van de kracht op zich nemen. Het beste kun je het geheel misschien nog beschrijven als een soort condensatorwerking: Er is sprake van een tijdelijk opslaan van krachten, die dan opeens en in zeer korte tijd ontladen kunnen worden. Indien u een ogenblik het gevoel hebt dat het hier erg benauwd is, zo ligt dit niet alleen aan de zaal. Het zal in vele gevallen eerder optreden door de grote aantallen entiteiten, die rond u werkzaam zijn. Indien u zich, wanneer u dit ervaart, rustig ontspant en desnoods een keer rustig diep ademhaalt, zult u ontdekken dat de benauwdheid al snel verdwijnt. Zij is voor u niet schadelijk of gevaarlijk.

Een laatste punt nog in dit verband: Wanneer u iets ziet - wat voor sommigen wel voorkomt - zo dient u te beseffen dat dit nooit het geheel van het gebeuren is. U kunt het geheel eenvoudig niet overzien. Zelfs voor ons in de geest is het zeer moeilijk, zoal mogelijk, om een complex geheel, zoals hier wordt opgebouwd, geheel te overzien en alle daarbij optredende krachten en stromingen te kennen. Onderga het rustig, verheug u desnoods over hetgeen u waarneemt, maar laat het verder daarbij. Wanneer u zich daarop te sterk zou concentreren, zou u een soort onevenwichtigheid kunnen veroorzaken en daarbij bovendien minder intens deel kunnen hebben aan hetgeen wij trachten te volbrengen.

VOORBEREIDING

Waarmee ik althans dit deel van de inleiding achter mij heb. Het leek ons redelijk u in te lichten over datgene wat wij gaan doen, zodat u uw eigen houding daartegenover kunt bepalen. Het leek ons goed u daarnaast voor enkele effecten die misschien op kunnen treden te waarschuwen. Ook degenen die door ons gekozen zijn als secundair centrum voor het bijeenbrengen van krachten, dienen te weten, wat er aan de hand is en beseffen dat zij op een zeer eenvoudige wijze dit deel hebben aan het geheel af kunnen wijzen. Hiermee zijn de technische details wel besproken. Waarmee wij komen aan het gebeuren van deze steravond zelf, aan ons samenzijn.

Wanneer wij samenzijn op een avond als deze, zo is dit een meer mystiek gebeuren.

Er is een zekere vaagheid. Er is niet de normale rechtlijnigheid, die u van de Orde toch wel gewend zult zijn. Wij kunnen moeilijk anders. Bovendien is dit niet in de eerste plaats voor u bestemd. Dit is iets wat u tezamen met ons, probeert te geven aan de wereld. Het is ook niet een werken van de geest, waar u toevallig bij mag zijn.

Het is een gemeenschappelijk uitdragen van iets, wat in de kern van onze Orde is vastgelegd. Wij geloven dat het mogelijk is, alle denkrichtingen, alle geloven, alle rassen, samen te brengen in één harmonisch geheel.

Wij geloven dat er een weg is, waardoor wij werkelijk, geest en mens, verenigd kunnen zijn in ware harmonie en wel door een erkenning van gelijkheid.

De Orde probeert duidelijk te maken, dat eenieder zijn eigen geloof mag hebben, dat eenieder zijn eigen mystieke ervaringen kan bezitten, dat eenieder een geheel eigen systeem van bewustwording kan volgen, zonder dat de een daarom minder hoeft te zijn dan de ander.

Wij zijn ervan overtuigd dat, wanneer wij onze krachten tezamen bundelen, wij meer zullen bereiken dan wanneer wij anderen proberen af te wijzen of te vernederen, om zo onze eigen meerwaardigheid te bevestigen. Wij geloven dat eenieder aan een verwezenlijken van dit alles bij kan dragen.

Daarom zijn wij heden tezamen. Wij zijn hier samen omdat de geest zonder u niet zoveel tot stand zou kunnen brengen in zo korte tijd. Wij zijn hier omdat wij aannemen dat ook u niet alleen wenst te ontvangen, maar ook wenst te geven, dat u kracht wilt geven aan de wereld en deel wilt uitmaken van de belangrijke geestelijke processen die zich rond die wereld afspelen. Wij zijn hier tezamen. Zeker, er zijn hogere krachten van Licht op het ogenblik. Degenen die wat kunnen zien daarvan, hebben hun opbouw reeds geconstateerd.

U hebt gelijk. Er zijn inderdaad zeer Lichtende krachten bij. Maar ook dezen zijn onze gelijken op dit ogenblik. Wij zijn niet afzonderlijk, wij zijn, elk in eigen persoon en eigen recht, toch één geheel, omdat wij tezamen willen schenken. Dit werk, deze eenheid, zijn het belangrijkste van de bijeenkomst. Daarnaast blijft er ook plaats voor het gebruikelijke het instralen van alles, wat hier voor ons in de bakjes ligt. Die instraling werd door ons reeds meer dan 20 jaren uitvoerig besproken. U weet dus wel waar het om gaat: het aanbrengen van een kleine verandering in de materie die wij hier voor ons zien, om deze zo te maken tot een soort van accu, waaruit wat energie kan komen en vooral ook een zekere stimulerende werking kan uitgaan, waardoor u als vanzelf wat gemakkelijker harmonie zult kunnen vinden.

Eens is dit de hoofdzaak geweest. De belangrijkste reden van de samenkomsten was toen, dat wij u iets wilden geven. Maar de tijd is verdergegaan, de Orde is van een zelfstandige eenheid ingetreden in de Witte Broederschap en heeft zich daarmee nauw verbonden. Nu is dit alleen maar een bijkomstige bevestiging geworden. Zeker, deze voorwerpen zullen geladen zijn, de kracht daarvan zal u helpen. Het zijn geen amuletten of zoiets, maar na instraling eenvoudig voorwerpen, waaraan een zekere geestelijke kracht is toegevoegd door een manipulatie in de interatomaire ruimte daarvan. Dat wij dit deel van het samenzijn minder belangrijk vinden dan eens, bewijst ook, dat de Orde zelf zich aan het wijzigen is.

Onderricht, zoals wij dit eens gaven, was voor velen van u mooier en aanvaardbaarder dan het nu is. Dit geldt mogelijk niet voor allen, maar toch wel voor velen. Wij zijn haast onwillekeurig steeds meer terecht gekomen bij meer praktische waarden. De abstracte beschouwingen over wat God zou kunnen zijn, hebben plaats moeten maken voor de eenvoudige vaststelling: Er is een God en wij moeten daarmee leven. De hoogdravende beschrijving van inwijdingsprocedures heeft plaats moeten maken voor zeer eenvoudige richtlijnen, die eenieder met enige moeite kan volgen. De inwijding en bewustwording moeten daaruit dan maar als vanzelf ontstaan.

Alles evolueert in een zeer snel tempo en in deze evolutie kan een groep als de ODV niet onberoerd blijven. Wij weten niet, hoeveel tijd ons is gelaten om langs deze weg en door dit medium dit werk voort te zetten.

Wij nemen aan dat die tijd niet al te lang zal zijn. Niet al te lang is overigens voor ons nog altijd een periode van meerdere jaren, zodat u niet voor een op zeer korte termijn beëindigen van deze wijze van werken hoeft te vrezen. Dit ter geruststelling van sommigen.

Maar in de tijd die wij nog hebben, moeten wij proberen het werk dat wij langzaam hebben opgebouwd, in alles bijeen voor Nederland rond 60 jaren, tot een bekroning te brengen. Dat kan alleen maar wanneer wij meewerken met deze grote Witte Broederschap, wanneer wij meewerken met de krachten van kosmische aard, die binnen korte tijd uw aarde zullen bereiken. Het betekent dat wij ook een einde zullen moeten maken aan neigingen tot begrenzen, zoals die nog zolang in ons werk hebben doorgeklonken.

Wij zijn hier samen. Wat wij gaan doen is onze gezamenlijke taak. Geen taak waarbij de een meer is of betekent en de ander minder. Geen taak waarbij het van belang is, dat een bepaalde geest door een medium ons allen voorgaat. Want ook zonder dit zouden de nodige krachten door een gemeenschap in concentratie tezamen kunnen worden opgebracht. Wij, die hier spreken tot u, zijn een brandpunt voor uw belangstellingen en pogen ook om de eenheid duidelijker voor u te maken, dan zij normalerwijze en zonder dit zou zijn. Wat u beleeft, is mystiek, irreëel en vaag. Maar het is in feite de weergave, de door u nog niet geheel begrepen weergave van een reëel gebeuren.

Mogelijk zijn er enkelen die na afloop veranderingen in zich constateren. Toch mag u dit niet zien als een bijzondere gave aan u. Het is het product van uw eigen harmonie met de kracht die wij trachten te wekken. De Orde meent, dat deze wijze van werken op deze bijeenkomst volledig verantwoord is en dat alle, zelfs de kleinste maatregelen om een goed verloop daarvan mogelijk te maken, zijn getroffen. Wij zijn ervan overtuigd dat hetgeen hier gebeurt, voor allen die aanwezig zijn, in de geest zowel als in de stof, alleen Lichtende en goede gevolgen zal kunnen hebben.

Daarom gaan wij nu over tot het meer belangrijke deel van de avond. Ik ga u overgeven aan de inleider, die, dit zult u begrepen hebben niet zoals anders het pastoortje kan zijn, daar deze een andere taak toebedeeld kreeg. Deze inleider heeft tot taak de sfeer te versterken en te reageren op eventuele onevenwichtigheden, zodat de celebranten kunnen werken in een werkelijk homogeen geheel.

Ik voeg mij nu bij degenen, die rond u en met u klaar staan, om wat wij zien als een belangrijke taak, te vervullen.

KRACHTEN DER EEUWIGHEID

(CELEBRANT EN PASTOORTJE)

Lieve vrienden,

De kern van ons aller zoeken, ons aller bestaan, is onze behoefte aan harmonie. Datgene wat wij zoeken,] is niet slechts geborgenheid, maar vooral gebondenheid.

Naarmate je verder van het stoffelijk bestaan af komt te staan, word je duidelijker wat dit eigenlijk betekent.

Maar toch schijnt ook in elke stoffelijke mens telkenmale weer iets van dit erkennen en deze behoefte op te leven.

U bent hier gekomen, misschien een enkeling, om iets bijzonders mee te maken, maar de meesten toch wel, omdat deze bijeenkomst op deze avond voor hen een diepe en innerlijke betekenis heeft.

Laat mij u dan dit zeggen: Wanneer je, al is het maar voor een ogenblik in jezelf om je God, om het Licht, om geluk en kracht durft te roepen, dan grijp je uit naar de kosmos die ons verbindt.

Er zijn vele vormen van bestaan denkbaar en mogelijk in uw werelden, maar er zijn nog ontelbaar vele mogelijkheden meer in de werelden van God en van de geest.

Toch is alles één geheel en gaat het er niet om in welke wereld en vorm wij leven. Het gaat er alleen maar om dat wij werkelijk en zo bewust mogelijk deel willen zijn van onze wereld, en de grote wereld, waarvan zij deel is.

Wij moeten verlangen, deel te zijn van het geheel.

Misschien lijkt het u wat dwaas of vreemd, wanneer een geest zegt: Ik voel mij zo verbonden met de mensen. Maar in werkelijkheid leven wij allemaal in één wereld, ook al bent u in de stof en ik in de geest.

Wij zijn deel van één kracht, niet van verschillende krachten. Daarom voel ik mij, en voelen met mij zovelen uit de geest zich waarlijk met u verbonden.

Het is iets wat u misschien zou omschrijven als een niet zelfzuchtige liefde, als een weten, dat je ondanks alles ook behoort tot de mensheid, dat er geen grens kan bestaan tussen hetgeen je als geest bewust bent en bereikt, en de worstelingen die nog op aarde plaats vinden.

U, op uw wijze, zoekt naar de werelden van de geest en vereert diep in uzelf mogelijk een God, of roept steeds weer tot degenen die in een niet stoffelijke vorm in het Al aanwezig zijn.

U weet misschien zelf nog niet, waarom u dit doet. U denkt mogelijk dat u dit alleen doet, omdat u hulp nodig hebt, omdat u bang bent of mogelijk zelfs omdat de dood dreigend nader schijnt te komen.

De werkelijkheid is echter toch nog enigszins anders. Ook u kunt zich niet geheel losmaken van deze vreemde verbondenheid, van deze onwillekeurige liefde, die zich soms zelfs in een schijn van haat lijkt te manifesteren.

Het is een liefde voor de totaliteit, waarin je thuishoort, waarvan je deel bent. Wij zijn één geheel. En vanuit dit geheel kijk je als eenling naar wat er gebeurt.

Hebt u wel gekeken naar uw burens en uw naasten? Hebt u zich beziggehouden met wat er in de wereld gebeurt? Daar zijn veel dingen die u mogelijk niet bepaald bevallen. Maar u bent ook daar deel van.

Wanneer u eerlijk bent, moet u zeggen: zonder dit alles zou ik niet zijn, wat ik ben. Het geheel van mijn bestaan, mijn kracht, mijn leven, is opgebouwd uit het geheel van het bestaan, de kracht en het leven van hen die rond mij zijn.

Er zijn voor u nachten dat u droomt, soms somber en diep, levend in duisternis, soms zo lichtend en vrolijk, dat het u toeschijnt dat u als een kind over de hemelweiden kunt dansen. U zegt dan later, wanneer u zich er iets van herinnert: "Nu ja, dat was een droom". Of mogelijk denkt u aan een uittreding. Maar de werkelijkheid is meer dan dat: U hebt voor één ogenblik iets beseft van hetgeen, waar u bij behoort, niet alleen in die gedroomde vorm, maar in alle vormen. Gaat u keer op keer van Licht naar duisternis? Het is uw eigen wezen, dat beseft te behoren bij Licht en duister.

Uw eigen begrip bindt dergelijke beelden misschien aan angstige verwachtingen en tekent een pad van leven voor u dat vanuit het Licht naar het duister gaat. Maar in de werkelijkheid blijven ook voor en in u, Licht en duister voortdurend en gelijkwaardig aanwezig.

Misschien denkt u soms dat u voor een kort ogenblik opgenomen waart in een bijzonder deel van het koninkrijk der hemelen, waarin de Lichtende stilte u de tijd doet vergeten en alleen nog een diep emotionele en kloppende vreugde doet ervaren. U meent dat dit voor u slechts een ogenblik werkelijkheid was. In wezen is het deel van u, altijd. Want je bent deel van het Licht en alle waarden, maar je hebt deze blijvende werkelijkheid van het eigen bestaan slechts voor een kort ogenblik beseft.

Wij moeten beter beseffen waar wij bij behoren. Het is zo gemakkelijk en eenvoudig te spreken over God, het hemelrijk en al die dingen meer. Maar is het niet verstandiger te spreken over datgene wat wij werkelijk zijn en datgene waartoe wij wezenlijk behoren?

Wij zijn deel van het Al en de wereld, of wij dit nu willen erkennen of niet. Wij werken mee in alles wat er rond ons gebeurt, of wij dit nu 'goed' heten of niet. Wij zijn één met alle sferen en werelden, één met alle krachten, of wij dezen nu kunnen beseffen en aanvaarden of niet. Wij zijn deel van het geheel. Wanneer wij dit beseffen, kunnen wij haast niet anders meer doen dan dit geheel zo bewust mogelijk omarmen en zeggen: Ja, het is goed zo.

Dan zeg je: ja, het is goed zo, want anders zou ik zo niet bestaan, ja, zou ik er eenvoudig niet zijn. Al die krachten, al deze verwarringen, alles wat ik ken en beleef en meer, is deel van mij, zoals ik er deel van ben.

Maar het Al aanvaardende verkrijg ik ook het besef, waardoor ik mijn juiste belangrijkheid binnen dit geheel kan vinden. Want daarop komt het aan, dit alleen is werkelijk belangrijk, indien wij onszelf en het leven willen leren kennen in waarheid. Het is niet belangrijk wat wij uiterlijk of tijdelijk zijn of doen. Belangrijk is dat wij onze eigen plaats leren kennen, zodat wij leren zelfs in uiterlijkheden onderscheid te maken tussen zaken, die in wezen onbelangrijke kleinigheden zijn en datgene, waarin het geheel zich voortdurend weer manifesteert voor het ik.

Toen Jezus op aarde kwam, hebben de mensen gedacht: Daar komt een ware verlosser, want hij zal ons uit slavernij bevrijden en tot heersers over anderen maken. En daarom is Jezus gelijktijdig het bewonderde en het meest verloochende voorbeeld geworden van de mensheid. Want wat Hij bracht, was de eenheid, het behoren tot, niet een heersen over iets. Wanneer Jezus predikte, veroordeelde hij dan ook nooit. Hij was de beschermer van hen die gezondigd hadden in de ogen van de wereld. Hij zei vaak: wat je doet is niet juist. Hij kwam met liefde de zondaar tegemoet. Hij zei vaak: wat je doet, is niet juist. Maar hij zei nooit tot een mens: je bent zelf niet juist.

Daarom heeft men van Hem, zijn wetten, zijn wezen en zijn weg, een hoopje gedragsregels gemaakt, die de mensen van elkaar zullen scheiden, want de mensen kunnen een werkelijke eenheid in gelijkheid kennelijk nog niet aanvaarden of verdragen. Maar door het zo ontkennen van die eenheid in uiterlijkheden kan men haar nog niet ongedaan maken. Het is géén kwestie van bv.: daar is Jezus en daar, aan de andere kant, is Mohammed, hier zijn wij en daar is Jehova. Het is en blijft: hier zijn wij, de uitdrukking van: het Ene dat is.

Jezus is niet ver weg. Jezus is hier, tussen u, in u, rond u. En al die grote krachten, waar men aanroepingen tot richt, zijn niet ver weg, verwijderd en hoog. Zij zijn hier, zij zijn deel van je wezen, zij zijn rond je. Want wij zijn één geheel. En wij zullen eens moeten beseffen hoezeer wij met allen en met elkaar verbonden zijn.

Dit betekent niet, dat u nu uw eigen persoonlijkheid zou moeten prijsgeven. Want door wat u bent, bent u ook deel van het geheel. Ook daardoor. Maar u moet wel beseffen: er is geen onzekerheid, er is geen dreigende dood, er is geen val, ondergang, einde.

Er is één levenskracht die pulseert in u, maar ook in alle sferen. Er is één licht dat overal straalt, zelfs in de diepste duisternis, zelfs in u.

Er is maar één waarheid. Maar deze waarheid omvat alles, wat wij weten, kennen, vermoeden en meer dan dat. Ook wij zijn hiervan deel. Door wat wij zijn, geven wij gestalte aan die waarheid.

Wanneer wij in ons streven, hoe beperkt het ook moge zijn, iets kunnen vinden van die liefde voor het geheel, die aanvaarding van het Al, dan kunnen wij waarlijk de mens en de geest en het leven wakker roepen voor de enorme waarheid van de Lichtende krachten en het Lichtende leven, waarvan wij deel zijn.

Daarvoor is deze avond ook bestemd. Zo dadelijk begint het spel van de celebranten. Eén geeft stem, één verzamelt de krachten. Mogelijk roepen beiden met een stem uit één hetzelfde lichaam voor een kort ogenblik. Zo dadelijk wordt de eenheid uitgedrukt. Uitgedrukt met het doel die eenheid manifest, duidelijk te maken in eenieder.

De kracht wordt uitgestuurd op verschillende vlakken en niveaus. Toch wordt zij niet voornamelijk uitgezonden om uiterlijkheden te veranderen, maar om bewust te maken.

Want wij zijn deel van één kracht, deel van één lucht. Er is maar één waarheid en wanneer wij elkander aanzien in die waarheid, zo weten wij wat werkelijk liefde is, dan weten wij wat harmonie en genezing betekenen, dan weten wij wat harmonie en vrede betekent.

Wij kunnen niet zeggen: Wij hebben het en een ander heeft het niet. Wanneer die ander niet heeft, zo hebben wij niet volledig. Wanneer anderen ziek zijn, zijn ook wij niet waarlijk gezond. Wanneer anderen vrees kennen of kiezen, is er ook in ons nog iets, wat vrees veroorzaakt en wat vrees mee tot uiting brengt.

Wij kunnen niet onszelf reinigen en vrijelijk wegwieken, staande boven de wereld en zeggen: dit is niets. Wij kunnen alleen tezamen God waarmaken.

Dat is het thema, waarop deze bijeenkomst en praktisch alle andere soortgelijke bijeenkomsten in de nabije toekomst gebaseerd zullen zijn.

De vraag aan u is niet: Wie bent u, maar eerder: Beseft u, wat u bent? Beseft u, dat al die dingen die eigenlijk niet horen, al die dingen die eigenlijk anders hadden moeten, niet werkelijk belangrijk zijn, daar zij u alleen maken tot wat u bent. Beseft u, dat u eerst, wanneer u uzelf aanvaardt, zoals u bent, zoals u deel bent van alles, die vele uiterlijkheden die u nu beheersen, zult zien wegvallen als onbelangrijke dingen. Dingen die u alleen maar maken, tot wat u bent, terwijl u, eindelijk openstaande voor de werkelijkheid van uw bestaan, dit alles weg zult zien vallen als stof, weggevaagd van het aangezicht van de toch werkelijk fantastische goddelijke schepping.

Die 'feiten' van u zijn niet belangrijk. U voelt u te weinig bemind, te eenzaam? U voelt zich te slecht en te wispelturig? Wat maakt het eigenlijk uit? Wat maakt het uit, wanneer je de werkelijkheid beseft die losstaat van al dergelijke zaken, die de bevrijdende verbondenheid is met het Al? Dan heb je geen geruststelling nodig omtrent dat ene kwaaltje, die ene fout, dat ene kwaad. Het wordt onbelangrijk, wanneer je maar kunt aanvaarden: dit is niet alleen mijn lot, een deel van mij, maar deel van God, deel van de totaliteit.

Daarom hoeft u ook niet te zeggen: Ik ben zo zwak, wat kan ik op een bijeenkomst als deze geven? Je hoeft alleen maar eerlijk in jezelf te zeggen: Ik wil die eenheid aanvaarden, ik wil zoals ik ben en met de kracht die ik ben, één zijn met alle anderen. Want zo is het eigenlijk.

U denkt soms dat u het leven maar moeilijk aankunt. Het is zo dwaas, er gaat zoveel verkeerd en u had zo graag veel anders gezien.

U kijkt naar uiterlijkheden, die niet belangrijk zijn. Maar als u door die uiterlijkheden heen dringt en in uzelf de kracht aanvaardt, dan zult u zien hoe al die uiterlijkheden verschrompelen, wegvallen, tot er alleen nog maar een wijde openheid blijft, waarin de kracht mede deel is van je wezen en je mede omvaamt, je zo meetrekkende in een vorm van aanvaarding, die niet alleen maar harmonie is, maar die het werkelijke geluk is van een erkennen van je werkelijke bestemming.

U leeft op aarde, ik leef in de sferen. De machtigsten onder ons die hier aanwezig zijn, leven in werelden die ik mij niet voor kan stellen, laat staan betreden. Zoals er velen in de geest aanwezig zijn, die mijn wereld nog niet kunnen binnendringen. Maar is dat wel belangrijk?

Het is niet belangrijk, wat wij zien, het is belangrijk wat wij zijn. En wanneer mijn geest, mijn kracht, mijn ziel zich vermengen kan met al degenen die hier staan in de geest, zowel als met u mensen, wanneer ik één kan worden met bv. die groep, die daar staat en nog niet eens een Lichte wereld kan aanvaarden, zo goed als met hen, die zo groot, Lichtend en sterk zijn, zich nu voorbereidende op een taak, de grote Lichtenden met vermogens zo groot, dat zij met de kracht van zonnen zouden kunnen balanceren, is het dan nog wel van belang, dat wij nog uiterlijkheden beseffen die afwijken, dat zij schijnbaar nog in een andere wereld leven?

Wij zijn één, buiten de uiterlijkheden om een eenheid die de werkelijkheid is. Al wat wij buiten die eenheid doen is misschien niets anders dan duidelijk maken, dat die eenheid meer waar wordt door de verscheidenheid, die er deel van uitmaakt.

Die eenheid willen wij gaan beleven, die eenheid willen wij bevestigen met hetgeen wij gaan uitstralen, wij willen haar bevestigen met de taak die wij op ons nemen, tot deze eenheid een bewustzijnsbezit is van een gehele kosmos, niet van een enkeling of enkele mensen.

Wij willen datgene, wat God wordt genoemd, niet op een troon zetten en van een grote afstand vereren. Wij willen eerder zeggen: Oerkracht, omvaam ons, neem ons mee door ons pulseren in uw eigen ritme, wat zo gij al voortbrengt, wij zijn één, ook met u. Wij willen doodgewoon dat de grenzen die waan, illusie, onbegrip hebben geschapen, wegvallen.

Dat hierbij ons voornaamste doel voor dezen avond toch uw wereld is, dat vloeit voort uit de belangrijkheid die uw wereld ook voor ons allen heeft. Want zij is deel van ons en dat beseffen wij reeds. Ik heb op uw wereld geleefd en ik zal nooit vrij zijn van haar. Want de belevingen die ik heb doorgemaakt, hebben in mij reeds als mens enkele van de vele tekenen ingegrift die tezamen het woord vormen, dat ik ben. Alles is belangrijk. De kosmos zelf kan niet bestaan zonder deze aarde met haar fouten, haar gebreken, haar goed, haar deugden.

Dit is het, wat ik u duidelijk zou moeten maken. Mogelijk heb ik ergens gefaald, had ik beelden moeten scheppen voor u die meer romantisch waren, zodat u zich daaraan zonder meer over zou kunnen geven. Maar dan zou ik aan illusies nog illusies toevoegen. Wanneer wij willen werken voor het bewust éénworden van alle kracht, wanneer wij een kracht willen uitstralen die niet alleen maar voor een kort ogenblik enkelen gelukkig of gezond maakt, maar een kracht die bevrijdend werkt, die het mogelijk maakt te komen tot een nieuw besef van leven, tot een nieuwe erkenning van eigen wezen en een leven zonder angst, dan geloof ik toch niet dat wij zozeer behoefte hebben aan fraai verwoorde romantiek en dramatiek. Dan hebben wij behoefte aan de kracht die in ons is. En omdat wij die kracht alleen in onszelf soms beseffen of even voelen als een vreemde gloed, die als een deken je rond de schouders glijdt. Daarom zou ik u willen vragen: Geef uw kracht.

Laat uw begrip even alle onderscheid terzijde stellen. Het is maar voor een kort ogenblik. Maar doe even eens niet krampachtig, wanneer u hoesten moet, bang anderen te storen. Erger u even niet aan degene die naast u zo zit te draaien. Erger u niet, wanneer u alles daar vooraan niet goed meer kunt zien, omdat iemand steeds weer met het hoofd opzij gaat. Laat dat nu eens even.

Het is immers niet werkelijk belangrijk. Wanneer hier zo dadelijk de celebrant staat, dan staat ook u hier, wanneer u deelhebt. Het is niet belangrijk, dat je ziet, dat je hoort. Het is belangrijk, dat je krachten uitgaan, dat je voor een ogenblik de grenzen opzijzet.

Belangrijk is het, dat je voor een ogenblik de grenzen terzijde schuift en zegt: dit is één geheel, ook ik. In en met dit geheel reik ik uit naar de kracht, die de totaliteit omvaamt, waarin alle dingen één zijn. Dat, dat alleen, vraag ik van u. En dat is niet zoveel, als u denkt. U bent niet zo oud, zo jong, zo arm, zo machteloos, als u denkt. U bent levende kracht, een levende kracht, die zich aaneensluit met alle andere levende kracht tot een bewust en aanvaard geheel. U vormt mede de geestelijke energie, waardoor deze bijeenkomst haar doel zal bereiken.

Denkt nu niet: Wat is dit mooi gezegd. Want wanneer ik spreek, zo spreekt ook de waarheid, die in u leeft. Denk niet: Wat duurt het lang. Want u bent ook zo vlug niet. Lach rustig, wees zo blij, als u maar kunt. Want wanneer wij die grens opzij kunnen zetten, is dit alles alleen maar 'het Ene'.

En indien u, ondanks dit betoog, toch bang bent, zo dadelijk anderen door hoesten en kuchen te storen kan ik mij dit heus wel voorstellen. Ook lijkt mij dit voor u het juiste ogenblik om even naar het doosje te pakken, de neus eens te snuiten enz. Op zich zijn dergelijke dingen natuurlijk onbelangrijk. Maar het zou u mogelijk af kunnen leiden, u even doen vergeten dat wij werkelijk één geheel zijn. Het is alleen daarom, dat ik dit heb gezegd. Alleen daarom wacht ik ook rustig, tot u klaar bent. Kuch nog even, neem er nog eentje, geef het doosje nog maar even door langs de rij.

Maar, wanneer wij tot rust zijn gekomen, betekent dit dat ik heen ga en gelijktijdig toch ergens aanwezig blijf. Want zo goed als u, zal ook ik proberen met alles, wat ik ben en het geheel van mijn krachten, te geven in datgene wat onze celebranten nu tezamen gaan volbrengen. Laat ons nu trachten de rust van werkelijkheid, de bevrijding van angst, het beleven van het Licht, te ondergaan, terwijl wij onze krachten en alle leiding daarvan overlaten aan onze celebranten van dezen avond.

(Stem van het pastoortje)

Goedenavond, vrienden.

Het is wat ongebruikelijk wat wij vanavond doen. Zo met ons tweeën samenwerken, het zou haast een soort van kosmos-brothers-act kunnen zijn. Het is nog vreemder dat een samenwerken met krachten, die tot een vroegere door mij genoemde magie behoren, om zoiets waar te maken.

Dat ik zo even met u praat, heeft zijn redenen. U zult mijn stem verder niet horen. Ik wil u slechts even zeggen: In dit werk ben ik met u en ik heb mij voorbereid op een taak, groter dan een misoffer, op het verzamelen van kracht. Nu ga ik mij versmelten met mijn vriend, (stem verandert en wordt dieper) want het is tijd om het werk te beginnen.

Uit de krachten der eeuwigheid put ik. In uw naam, Schepper, spreek ik. Uit uw vermogen en wil werk ik.....

Tezamen roepen wij de kracht, de werkelijkheid.....

Namen der grootheid, weest één met dit wezen.

Ik roep tot U, Tetragrammaton, Adonai, Ia, tot U Ischoa (?)

tot U, Brahma. Ik roep u bij alle namen, in alle talen:

Zegen dit werk.....

Geef ons de kracht om te voltooien.

Gij die met ons zijt in de stof, schenk uw kracht....
Laat uw kracht uitgaan, opdat zij versmelte met de Alkracht.
Gij, die het juk van de stof niet meer torst,
Weest één met ons. Geef uw kracht.
Laat uw krachten samenvloeien met eeuwigheid en mensheid.

Laat ons nu, voor wij de taak beginnen, eerst bevestigen in deze tekens....
Dat de harmonie zij vastgelegd hierin.
Dat de kracht hieruit spreken moge tot allen, die wankelen en zichzelf dreigen te verliezen.
De kracht, waarin gij gelooft, de kracht waaruit gij leeft, de kracht van uw eeuwigen en tijdgebondenen zij vastgelegd.
Wordt tot maantekens, krachtbronnen en vervul de taak, aan u materie, opgelegd.

En nu: Laat ons nemen de kracht....
Verankerd zij ze in het Licht....
Verankerd zij ze in het duister, opdat het duister Licht worde....

Verzamelt uw krachten, geest en stof....
Laat uitgaan de levenskracht....
Laat uitgaan de vorm, die geboren moet worden
En bevestigt zij deze in de naam van de Schepper....
Laat het teken van de eenheid uitgaan door de werelden van mensen en de werelden van duister,
opdat het Licht gestalte krije in de werkelijkheid van de Ene.
In de naam van de goddelijke liefde, die Christus wordt genoemd....

Wij hebben veel gevergd van dit lichaam. Maar er is een teken geboren, dat Gods liefde op de wereld zal bevestigen en de mensen Hem weer zal doen beleven als de ene Kracht en de alomvattende Liefde.

God zegene jullie.

d.d. 15 december 1972

(..... = korte spreekpauze. Extra wit tussen de regels geeft aan, waar een langere pauze optreedt en bepaalde gebaren gemaakt worden.)

Op vrijdag 29 December waarschijnlijk zal geen bijeenkomst plaats vinden. Hierdoor heeft het medium de gelegenheid zich enkele dagen achtereen te ontspannen.

Op tweede Kerstdag vindt een Kerstwijdingsdienst plaats in de zaal E. Brugsmaweg 1, beginnende om 11 uur precies. U bent allen welkom.